

Վաւական ուժոյն և ցուպ զօրութեան,
անմարտընչելի աշոյն Յիսուսի .
բազմաց հանգստի կառք քառակուսի,
գահիք սխրալի նոր Սաղամոնի, սուր
քառասայրի, զէն անբլթելի արեամբն
Աստուծոյ մխեալ հաւատարի. սուրբ՝ աստուա-
ծազօր նշան պարծանաց քոց երկրպագուացս,
աննինջ պահապան՝ յաստիս և յաւուրն անե-
ղի, առիթ կենաց անսպառ. Արդ բարեխօսեա
քու անմեկնելի բարձրացեալն ի քեզ, հաշտ
լինել ընդ մեզ. Աղաչեմ:

Երբեմն ընկեցեալ գոլով քս յերկրի, յետ
բարձրանալոյն ի քեզ Յարձրելոյն, արմատ
օրհնութեան իբրև զանիծից, եւ գործիդ կե-
նաց, իբր զփայտ մահու մեծ սքանչելոք ցու-
ցար՝ բերող զօրութեան անմահին Աստուծոյ,
երկրպագելի գոլ և պաշտելի, յաւէա իսկա-
պէս զքեզ ծանուցեր: Ի մեծ յազօհւոյն
Հոռմայ պատուեցար. յարութեամբ զստերն
ի քոցդ հրաշից մասն ի բոլորէն հասուածեալ,
մեծին ի մեծէ՝ պարզե շնորհեցար. յերու-
սագեմէ զքեզ ի Հոռմ բարձեալ, եւ տիե-
զերացն ի զլուսն հանգուցեալ, ի կողաստեղ-
ծին նախապաշտեցար, ծածկողդ ամօթոյ
մօրն առաջնոյն փայտի վտանկելոյ. Արդ
բարեխօսեա առ Տէր վասն անձանց մերոց:
Ասկիաբանդակ ծիրանագրեցիկ, կայսերա-
զարմիցն թագ պարծանաց, որոց ըստ անգլի
պայազատութեան՝ ումսք ի յոմանց զքեզ ըն-
կալեալ, ուստի շառաւիղն ամենապայծառ
ամենաչքնաղ կոյսն Հոփփոմէ՝ ի հաշածա-
նաց ժամանակի՝ ի տարափոխելն իւրեանց
յարեւելս, զանկողնպտելի զանձն աստուա-

ծային, առեալ ընծայէր անծանօթ ազդին, ի
մայից արեւո անմուտ արեգակն, աշխարհի
Հայոց վերայ ծագեցար, յոր երկրպագեմք ընդ
Հօր և Հոգւոյն զգրեանալն ի քէն Աստուած
բոլորից. Արդ բարեխօսեա և այլն:

Բարեա սլացմամբ լուսաթելչ գնացիր,
դիմեալ յաշխարհ վառպուրական, հասեալ ի
դաւառն Տոսպ կոչեցեալ, ի բարձրադիտակ
լեւան վարապայ խաշակրօնից սրբազգեստից,
կառուցեալ հանգեար ի կատար լերինն, պահ-
պանողական թեւոց տարածմամբ փառապիկելով
մարմնաւոր զուարթնոցն, որք յետ կատարման
մեծ վկայունեացն աւետարանեալք ի Լուսա-
ւորէն, հրեշտակահանգէս փառաբանու-
թեամբ գովէին զփրկողն աշխարհի մահա-
նալովն ի քեզ. Արդ բարեխօսեա. և այլն:

Գերազանց չափոյ կշռութեանց ի քեզ
խորհրդոյն Էմմանուէլի, անյուծ պնդութեամբ
այլոն աստուածային արժանի լինել հայցէր
պաղտամամբ, բազմաճառապայթ լուսոյն փայ-
լատակումն, ի քէն տարածիր ահաւոր հրա-
շիւք, ի յերկրապատն առաջս հոսմամբ, յաղ-
թահարելով զլոյսն արեւո. բուրումն անու-
շակ քրիստոսեան հօտին խառնեալ ընդ ձայնի
հնչման հրեշտակացն, որով ուռճացեալ վայրն
աստուածընկալ, բաղբաթալիւ լերինն թափօ-
րական նմանաւ սարառ ծաւալմամբ լուսոյ քեւ
նշանակեալ զգալուտոն վերջին:

Երբեակ անձնաւոր միայ տէրութեան գոլով
քառող քոյզ վերածագումն, ի յանշունչ նիւ-
թոյ ձև քառակուսի գոլով ըստ բնութեան
թանձր և վայր արբր զեր քան զբնութիւն
հիւանդալ սքանչել լեօք՝ թեօք սուրբ Հոգւոյն

* Ընթերցողք յայտնի կը տեսնեն թէ այս քարոյզիս հեղինակն Գեորգ անուամբ անձ մ'է. բայց
ինչ անձ է այդ, արդեօք Սկեւուպին (ի ծ. գ. գարու). թէ Նշնկային (ի վերջ կոչս Գ. գարու)
մեզ հաւանական կը թուի ըսել Նշնկային, ինչպէս և բանից ոճն հեշտեալ կը ցուցնեն զայդ:

բերեալ վերամբարձ շարժեալ ճոխաբար ի գլուխ վիժին, հրեշտակագումար զատուց բազմութեան թուուցեալ ակներեւ բոցակերպութեամբ հասեալ ի տեղի յարկի աղօթիցն, հանեցար՝ բնակել(ի)նմա յարակայ. ըստ եկեալ ձայնին առ սուրբն ի վերուստ, որոց խնդութեամբ լցեալ մեծապէս ընդ աստուածահրաշ ծագման յայտնեալ սրբոյ նշանիդ։ Արդ բարեխօսեաւ. և այլն։

Աղբիւր յորդառատ կամօք հօրին անկանոր բղխիւր ի կառս խաչիդ, ուստի զանապան ախտից սրբութեան ի քոյդ կատարի շնորհաբաշխութիւն. առ որ պաղատիմք երկրպագելով՝ անկեալ առաջի կրօղիդ Աստուծոյ անլեզու խօսել, անշունչ ճարտասան. մաղթեալ ազատչին քեզ զազգս Աղամայ, մարբրելով զմեր հոգի, զշունչ և զմարմին ի խարկախութեանց հակառակողին. առաջնորդական հոգով բարութեան ընդ զհայրապետն մեր զՏէր (․) և զօխտս բոլոր սուրբ եկեղեցւոյ հանդիսի վերնոցն պայծառանալ եւ զաստուածապաշտարքայն մեր (․) զօրանալով ի կամս Աստու-

ծոյ. ննջեցելոց շնորհեալ թողութիւն՝ եւ փառաց հանգիստ. ահա յիշեացես և ողորմեսցես փոխեցելոցն յուսով յաշխարհէ, աշաչեմ. յարեթանկութեամբ զընթացս ի մարմնի առ քեզ ողորձել խնդրեմք. խաւելապէս զանձինս և զմիմեանս ամենակալիդ Աստուծոյ յանձն առնեմ։

Նորահրաշ ծագմամբ երեւեալ աստուածեան խաչիդ, կրկին հայցուածովք երկիր պագանեմք, սրբալայելուչ համարձակութեամբ, լինել բարեխօս ընդ մեղաւորացս, ի կցորդութիւն մեծ փտահութեան կալցիս, զրատ մարմնոյ ծնողն Աստուծոյ, զնելով՝ առաջի զմեծ փրկութիւնն՝ որ ի ձեռն զօրժեաց աշխարհի. ոմն զանարատ զծնունդն և զսնունդ ջարմեալ զկուսականն կաթն և զփախուսան. ոմն ձաղանօք կոփումն և զլեղին, և աստուածասպան բերանոցն զթուք. զփուշն և զքացախն և զմերկութիւնն և զոգեպահանջ բեւեռսն և զտէգն, զի ռարսափելի այս յիշատակոք դարձեալ կեցուոցէ, այժմ և յաւուր անդի։

Շ Է Յ Ք Ս Բ Ի Ր

Հ Ա Մ Լ Է Թ Ե Ի Ո Ի Ր Ո Ի Ա Կ Ա Ն Ն

Համկեր.

Դու զիս ո՛ւր կ'ուզես տանիլ։ Խօսէ՛, ա՛յ չեմ գար հեռու։

Ոչրոշականք.

Մ'իտ դիր ինձ։

Համկեր.

Կը դընեմ

Ոչրոշականք.

Գրեթէ հասեր է իմ ժամն,
Երբ հարկ է որ ծըծըմբեայ, լրկիլէ բոցոյ մէջ դառնամ։

Համկեր.

Ո՛հ, եղճկ, թըշուառ հոգի։